

Триглав Осигурување АД, Скопје
Бул.8-ми Септември бр.16
1000 Скопје

Предмет: Забелешки на Предлог Законот за парничната постапка

1. Коментар на член 197 од Предлог Законот за парничната постапка

Во Предлог Законот за парничната постапка е додаден нов член 197 со којшто се предвидува дека во парницата што подоцна ќе се води меѓу странката и замешувачот кој и се придружил, замешувачот не може да ја оспорува утврдената фактичка состојба, како и правните квалификации содржани во образложението на правосилната пресуда.

Оваа одредба ги става во неповолна положба вмешувачите и во случаите кога се вмешуваат во постапка, (а за што многу услови за осигурување обврзуваат гледано од аспект на друштвата за осигурување), парницата би ја примиле во онаа фаза во која се вмешале, а со тоа се отвара ризик да немаат можност во целост да ја утврдат фактичката состојба, а пресудата да биде обврзувачка во поглед на утврдената фактичка состојба.

Сметаме дека **овие одредби треба да бидат изоставени од Законот**, а со цел праведен и еднаков третман на сите.

2. Коментар на член 244 од Предлог Законот за парничната постапка

Во членот 244 од Предлог Законот за парничната постапка е уредено приложувањето на судот писмен стручен наод и мислење на вештак, додека во член 242 и член 243 е наведено на кој начин и во кои случаи Судот ќе изведе доказ со вештачење.

Со одредбите од член 244 повторно се остава простор едната од страните да достави наод и мислење, а во став 4 е наведено: „по приговор од спротивната странка, судот нема да го прифати писмениот стручен наод и мислење од ставот (1) на овој член, ако донел одлука по барање за изземање на вештак од причини од кои може да биде изземен судија или судија поротник“.

Оттука, произлегува дека доколку на пример со тужба се достави наод, а не се исполнети причините за изземање на вештак, спротивната страна за да се одбрани потребно е да достави свој наод и мислење. Вака предвиденото решение е на иста релација со веќе постоечкото, а за истото континуирано се доставуваат укажувања дека не е поволно и постои потреба од изменување односно повторно се враќаме на непотребно изготвување вештачења кои најчесто се дијаметрално спротивни и на крај се завршува со супер вештачење и само непотребно продуцирани трошоци.

Предлагаме **членот 244 да се измени** во насока дека доколку спротивната страна не го прифаќа стручниот наодот и мислењето, истото да не се изведува како доказ или за да не се остава простор за забуни целиот член да се изостави од Законот.

Грн

3. Коментар на член 255 од Предлог Законот за парничната постапка

Во член 255 од Предлог Законот за парничната постапка се предвидува изведување на доказ со супер вештачење само доколку првиот наод го изготвиле двајца или повеќе вештаци и кога податоците на вештаците во нивниот наод не се сложуваат суштествено, или ако наодот на еден или на повеќе вештаци е нејасен, нецелосен или во противречност самиот со себеси или со испитаните околности, а тие недостатоци не можат да се отстранат со повторно сослушување на вештаците.

Оттука произлегува дека доколку првиот – основниот наод е изготвен од едно вешто лице, другата странка нема право на второ или потоа супер вештачење како доказ. Ваквата одредба го доведува во прашање правилното и целосно утврдување на фактичката состојба.

Предлагаме членот 255 да се изостави од Законот односно во делот за супервештачење да бидат задржани досегашните решенија на Законот.

4. Коментар на член 386 и член 504 од Предлог Законот за парничната постапка

Во членот 386 од Предлог Законот за парничната постапка износот за поднесување на ревизија до Врховниот суд е зголемен на 1.800.000 денари во општа граѓанска постапка што сметаме дека е превисок износ и многу малку предмети ќе имаат можност да бидат разгледувани и одлучувани во трет степен.

Дополнително, во член 504 од Предлог Законот за парничната постапка се предвидува во трговските спорови дозволеност на ревизија ако вредност на спорот на предметот на спорот на побиваниот дел на правосилната пресуда надминува 3.000.000 денари.

Предлагаме да бидат задржани досегашните решенија на Законот.

5. Коментар на член 425, член 457, член 460 и член 495 од Предлог Законот за парничната постапка, на одредбите што се однесуваат на задолжителна медијација

Во Предлог Законот за парничната постапка, во член 425, член 457, член 460 и член 495 се воведуваат нови одредби со коишто се предвидува задолжителна медијација во: постапки за работни спорови; спорови од мала вредност по тужба пред суд; спорови во мала вредност по основ на приговор по нотарски и судски платен налог и трговски спорови, за разлика од досегашното законско решение кадешто медијацијата е предвидена како задолжителна во стопански спорови за парично побарување чијашто вредноста не надминува 1.000.000,00 денари.

Вака предвидените одредби се во спротивност на интенцијата за економичност и експедитивност на постапките, како и на тенденцијата за ограничен пристап до правдата за сите. Исто така, наместо трошоците на постапката да се намалат се отвара можност за нивно дополнително зголемување, како и можност за зголемување на времетраењето на постапките, односно нивно одолговлекување.

Дополнително, со давањето на право на судот да ги отфрла тужбите кои не поминале пред медијатор се ограничуваат правото на слободен и неограничен пристап за судска заштита.

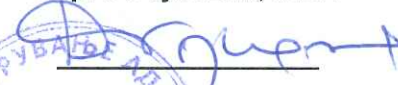
Од досегашно искуство во пракса, може да се заклучи дека предметите не се решаваат преку постапка за медијација, со што се отвара прашањето дали при креирањето на новото законско решение е земена во предвид анализа на ефектите од досегашната

примена на постапката за медијација во периодот од кога е отпочната да се применува до сега. Во корист би било да се побара информација од Комората на медијатори за досегашното практично работење на медијаторите, како и анализа колку предмети до сега медијаторите имаат позитивно решено, за предметите во кои до сега беше предвидена задолжителна медијација, како и колкави биле трошоците за медијација што однапред се плаќаат на медијаторите. Се работи за трошоци што прво ги плаќа тужителот, а потоа тужениот и со тоа не само што се одолговлекува постапката туку и се зголемува износот што на крајот го плаќа тужениот, а сето тоа претставува само дополнителен трошок за странките.

За истакнување е и фактот дека особено во споровите од мала вредност, а со тоа и во постапките по повод приговор против судски или нотарски платен налог, доверителите, а особено правните лица, користат различни средства преку кои се постигнува ефектот на медијација како што се: доставување на известувања, опомени, и давање на можности и поволности при наплаќање на долговите.

Имајќи го во предвид горенаведеното **предлагаме медијацијата како правен инструмент за решавање на споровите да се третира како доброволен институт, а не како задолжителна обврска на странките.**

Триглав Осигурување АД, Скопје
Главен извршен директор
Ѓорѓе Војновиќ, МБА

Извршен директор
Рок Пивк

